

baglandspatroljer, ligesom der bør arbejdes hen mod fælles regler for strafforfølgning af personer, der bistår illegale indvandrere eller huser eller beskæftiger personer, der er ulovligt indrejst eller ulovligt opholder sig i et EU-land, efter at udsendelsesbeslutning er truffet.

Effektiv indrejsekontrol ved Fælleskabets ydre grænser, herunder forbedret indsats mod afsløring af falske og forfalskede rejsedokumenter, fælles visumregler og fælles aftaler med oprindelseslande og transitlande om tilbagemtagelse er forudsætningerne for, at fri bevægelighed mellem Fællesskabets lande kan fungere.

Bemærkninger til forslagets enkelte punkter

Ad 1

Danmark er et af verdens rigeste lande og bør tage et medansvar for verdens fattigdoms- og flygtningeproblemer. Men det ansvar skal udmøntes i en hensigtsmæssig bistand. Danmarks udlændingepolitik er, som den administreres i øjeblikket, både præget af uretfærdighed og vilkårlighed. Danmark har i dag overhovedet ikke styr på tilstrømningen af udlændinge hertil. Danmark har overhovedet ikke en flygtningepolitik, idet alle flygtninge bliver til indvandrere.

De fattige lande i den tredje verden huser fortsat selv langt den største del af verdens flygtninge. Men løsningen på verdens flygtningeproblem ligger ikke i at åbne for større tilgang til Europa. Tværtimod ønsker forslagsstillerne at gå den modsatte vej og styre den spontane indrejse til Vesteuropa. Ingen stat har efter FN's flygtningekonvention pligt til at modtage flygtninge, og at give ly til nogle tusinde i Danmark afhjælper ikke årsagerne til flugt. Hensigten med flygtningekonventionen er ikke, at flygtninge selv skal kunne udvælge sig f.eks. Danmark som det land, de ønsker at bosætte sig i. Ressourcerne skal tværtimod bruges på at hjælpe de mange svage, der har hjælp behov, frem for som i dag at hjælpe de få, der har været stærke nok til at komme hertil. Den politik har gjort menneskesmugling til en indbringende forretning.

Ressourcerne skal udnyttes langt mere rationelt. Den humanitære profil skal skærpes gennem indsats i nærområderne. Det foreslås derfor, at Danmark sammen med andre EU-lande opretter og finansierer flygtningelejre tæt på de områder, hvorfra store flygtningestrømme udgår, f.eks. i Afrika. Midlerne bør tages af ulandshjælpen og kombineres med bistand til infrastruktur m.v. til de lande, der giver plads for flygtningelejre. Dette forslag er i fuld overensstemmelse med de synspunkter, Danmarks daværende udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen fremførte på

De Forenede Nationers 41. generalforsamling i 1986.

Danmark anvender milliarder af kroner på at huse flygtninge her i landet, som er et af verdens dyreste lande. Det begrænser mulighederne for at frigøre de nødvendige ressourcer til at sætte langt mere målrettet ind over for årsagerne til flugt og vandring. I nærområderne ville vi kunne hjælpe langt flere for de samme midler, som vi i dag anvender på udlændinge i Danmark.

Derfor skal bistandsmidler anvendes til at støtte de lande, der i en periode vil modtage flygtninge fra nabolande. Endvidere skal bistandsmidlerne anvendes i forbindelse med repatriering til lande, hvor freden er sikret, og hvortil anerkendte flygtninge derfor kan vende tilbage i sikkerhed.

Asylsøgere og flygtninge skal placeres i deres nærområder, naturligvis efter aftale med de lokale regeringer. Dels kan vi på den måde hjælpe mange flere for de samme penge, dels er det ikke meningen med flygtningekonventionen, at mere eller mindre seriøse asylsøgere i den anden ende af verden selv skal kunne udvælge sig det land i Europa, hvor de ønsker at opholde sig.

Bistandsmidler skal derimod ikke anvendes til betaling for, at selvudrømte klanledere tager egne borgere tilbage, som intet har at gøre i Danmark, og som ikke har kunnet få opholdstilladelse her. Dette gælder, uanset om bevillingerne sendes direkte til klanledere eller andre i det pågældende land. En sådan samtidighed i ydelsen giver det pågældende land et helt utilstedeligt pressionsmiddel i hænde.

Ad 2

Det er udtryk for en fejlslagen flygtningepolitik nærmest pr. automatik at gøre flygtninge til indvandrere. Ingen internationale konventioner pålægger Danmark det.

Der stilles forslag om, at alle opholdstilladelser til flygtninge tildeles med henblik på midlertidigt ophold. Opholdstilladelserne skal gøres tidsbegrænsede. Først efter 7 års uafbrudt ophold skal der være mulighed for at erhverve opholdstilladelse med henblik på varigt ophold. Grænsen på 7 år er valgt, fordi den, der har haft lovligt ophold her i 7 år, såfremt betingelserne i øvrigt er opfyldt, normalt vil være berettiget til dansk statsborgerskab.

Ad 3

Automatikken i tildeling af permanent opholdstilladelse skal fjernes og myndighederne have en pligt til at overveje hver sag, før der gives permanent opholdstilladelse. I dag udstedes opholdstilladelser bevidstløst, jf. Udlændingestyrelsens direktør Claes